

kassen paa en ny Konto, som Udvalgets Mindretal har tiltraadt. For Dørigt henviser jeg til Betænkningens Udtalelser om dette Spørgsmaal. Under Nr. 41 og 42 findes 2 Endringsforslag, der angaa den samme Sag, nemlig Udgifter til Indkjøb af Gjenstande til Malerisamlingen, Antiksamlingen, det ethnografiske Museum o. s. v. Der forlanges under denne Konto et Beløb af 6,593 Rd. De forskjellige Bestyrelser af Samlingerne have forlangt et Beløb af 2 a 3,000 Rd. til Malerisamlingen, 1200 Rd. til Antiksamlingen og 1000 Rd. til det ethnografiske Museum; Ministeren har samlet disse forskellige Forlangender fra Bestyrelserne og foreslaaet Beløbet forhøjet med 3,000 Rd. for at komme snart den ene snart den anden af disse Samlinger til Hjælp. Derhos er der i en Anmærkning under den samme Konto forlangt, at et Beløb af indtil 4000 Rd. af den saaledes forhøjede Konto maatte, forsaavidt den ikke var forbrugt, gaa over paa det næste Aar uden Gjenbevilning, imod at der naturligvis aflægges fornødent Regnskab derfor, eller, forsaavidt der var Leilighed til at forbruge mere, end denne Konto indeholder, dette da maatte optages paa næste Aars Bevilling, ligeledes imod rigtig Regnskabsafleggelse og i sidste Tilfælde da imod, at man Aaret efter afsnappede en Fjerdedel af det optagne Beløb i det aarlige Beløb. Det Første, nemlig dette Tilskud af 3,000 Rd., har Udvalget ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa. Jeg skal imidlertid sige, og jeg nævner det Haab, at Udvalgets ærede Medlemmer ikke ville desavouere mig, at jeg ved nærmere Undersøgelse af dette Forhold dog tror at turde sige, at vi formentlig ved at stryge alle 3,000 Rd. have været noget strengere paa dette Punkt, end vi ellers paa andre Punkter have været, og jeg tror derfor at turde sige, at dette Spørgsmaal om, hvorvidt det hele Beløb skal endelig negtes, for saa vidt det bliver negtet idag, hvad jeg antager, eller ikke, vil blive gjort til Gjenstand for fornyet Overveelse inden 3die Behandling; thi det maa indrømmes, at en Del af de Grunde, der ere anførte for Forhøielsen, navnlig det, at Prisen paa de Gjenstande, der skulde kjøbes, naturligvis paa dette Punkt som paa alle andre stiger, maa opfordre os til at undersøge dette, skjøndt det ganske vist er en Fordel, der indrømmes ved Anmærkningen. Jeg binder ikke paa nogen Maade Udvalget ved disse Udtalelser; men jeg tror, at jeg efter Sagens Natur er berettiget til at omtale Forslaget paa denne Maade. — Hvad derimod Forslaget under Nr. 42 angaar, da vil det ses, at Udvalget er gaaet ind paa den samme Tanke, som den ærede Minister har fremsat, idet man kan anerkjende dens Henfigtsmæssighed under en omfjtsfuld og sparsommelig Bestyrelse; men man har ikke fundet det fornødent at gaa til et saa høit Beløb, og det vil vist heller ikke være fornødent, naar Ministeren ikke kan faae

den Forhøielse, han har tænkt; thi det er vel under denne Betragtning, at det i Anmærkningerne vil have sin egentlige Betydning. — Under Nr. 43 findes et Forslag om at optage den forrige Text i sin Helhed ved Theatret, naturligvis med de enkelte Tilforandringer, som Hensynet til et andet Finantsaar gjør fornødent. Man vil af Finantslovsforlaget se, at Bestemmelserne i den tidligere Text, som angaar Afslutningen af 5aarige Kontrakter, ere bortfaldne, fordi de, som Ministeren anmærker, ere fundne uhensigtsmæssige og ikke opnaaelige, hvorfor man har søgt ved kongelig Resolution at faae fastsat et Regulativ for Alderdomsforpørgelse, for ved Hjælp af disse Bestemmelser bedre at kunne naae et Arrangement med vedkommende Skuepiller. Udvalget stiller sig til denne Sag saaledes, at, skjøndt den ærede Minister har tilstillet Udvalget saavel dette Regulativ som andre dertil hørende Oplysninger og Beretninger, saa har man dog ikke fundet det rigtig at gjøre disse til Gjenstand for nogen Forhandling i Udvalget, altsaa hverken at udtale sig imod eller for disse Bestemmelser, hvad selve deres Realitet angaar, idet man har stillet sig paa det Standpunkt, at, da der nu kun er et Finantsaar tilbage af de 5, for hvilke man i sin Tid gik ind paa Bestemmelser, som Thinget i alt Fald hidtil har taget imod Aar for Aar, saa vilde man udsætte at gjøre nogen Forandring paa det nuværende Tidspunkt, da hele Theatrets Stilling maa komme til Behandling paa næste Rigsdag. Man har derfor, som sagt, optaget den gamle Text usforandret uden at ville udtale sig enten for eller imod Henfigtsmæssigheden af de Bestemmelser, der ere trufne for Alderdomsforpørgelse, eller om hvorvidt de maatte vise sig hensigtsmæssige, naar de i Forening med andre Theatret vedkommende Spørgsmaal skulde drøftes. — Naar Nr. 4 er optaget ligesom izzor, uagtet det egentlig som Redaktionsændring godt kunde have staaet, som det er foreslaaet i Finantslovsforlaget, da er det slet omtrent af samme Hensyn som det, jeg har nævnt, ogsaa fordi Texten meget godt kan bruges i Aar ligesom de to foregaaende Aar, efterat Entekasserne ere ophævede. Hvad angaar Udvalgets Forslag under Nr. 44, da henger det saaledes sammen dermed, at man af Betænkningens Nr. 94 Side 71 vil se, at der staaar anført, at af Theatrets kontante Beholdning 43,067 Rd. bliver ifølge Ministeriets Bestemmelse et Beløb af indtil 38,500 Rd. at stille til Disposition i Theateraaret 1873—74 til Udgifter vedrørende Maskineriet i den nye Theaterbygning. Det ses altsaa af denne Udtalelse, at Ministeren af Theatrets opsparrede Beholdning fra Driften i de senere Aar har anvist indtil 38,500 Rd. til Anskaffelse af det nye Maskineri, en Sag, der ikke er vedrørende selve Aarsdriften. Udvalget har udtalt, at det skjønner ikke rettere, end at Ministeren mangler Bemyndigelse til at gjøre denne Anvendelse af